

[Johan Asmussen.]

procent angiver, er det procentbeløbet, der skal betales. Hvis indkomstskatten går ud over den garanterede mindsteskat, bortfalder denne sidste. Der er altså en undergrænse for, hvad kommunen får ind i skat af den pågældende ejendom. Der ligger måske også her en tanke, som var værd at undersøge — jeg er ikke klar over, om det endnu gælder i Sverige, og jeg ved ikke, hvordan det nærmere er udformet; men det var måske værd at få det undersøgt en lille smule.

Vi er naturligvis ganske enige i, at når man vil gå bort fra bondegårdsreglen med hensyn til ejendommene i inderzoner og i landbrugszoner, hvor der er byplan, må man yde den støtte til de pågældende ejere at etablere en henstandsordning for dem. Den var med i regeringsforslagene fra sidste år, men der skete jo det forunderlige, at den faldt på gulvet under trekantforliget. Jeg tror egentlig ikke, at det — efter hvad jeg har forstået — er for meget sagt, at man rent ud sagt glemte henstandsordningen. Jeg skal i og for sig ikke bebrejde nogen det, for situationen var jo i de dage så forvirret og kompliceret, at det kan have været svært selv for dem, der var med i det fra dag til dag, at holde hovedet koldt og tankerne klare. Der er bare det uheldige — så vidt jeg da har forstået det — at det, at henstandsordningen først kommer i gang fra næste skatteår og ikke har gjort sin nytte i indeværende skatteår, medfører, at de pågældende landmænd for indeværende skatteår kommer af med — eller i hvert fald bliver pålignet, for de har måske ikke råd til at betale — en skat, som de egentlig skulle have haft henstand med. Jeg vil gerne henstille til overvejelse, under hvilken form man kan hjælpe de pågældende ejere, sådan at de ikke kommer til at lide under, at man ikke i rette tid fik indført den henstandsordning, som man nu altså graver op igen.

Må jeg — det bliver for så vidt også en gentagelse fra tidligere — slutte mig til det, hr. H. C. Toft sagde med hensyn til skovene. Jeg synes aldrig, vi har fået nogen rigtig overbevisende forklaring på, hvorfor skovene egentlig ikke i disse forhold bør behandles på samme måde som landbrug, gartneri o. s. v.

Må jeg endelig gøre en lille bemærkning om ophævelsen af tillægsgrundskylden. Det siges, at den spiller så ringe en rolle, og at den kan være besværlig. Det er muligt. På den anden side skal man dog måske overveje, om det, så længe man i det hele taget har systemet, ikke er ganske rimeligt, at en kommune, i hvilken en skatteyder, som bor et andet sted, har en landejendom, dog får noget ind ved en sådan tillægsgrundskyld. Jeg vil derfor henstille til overvejelse, om det er rigtigt at opgive den.

Niels Westerby: Det lovforslag om ejendomsbeskatning, som er til behandling her, rører vel nok ved et af de mest komplicerede problemer, vi har. I det hele taget forekommer ejendomsbeskatningen mig at være noget af det vanskeligste, der behandles her i det høje ting. Det skyldes selvfølgelig, at den griber ind på så mange områder. Det er klart, at ejendomsbeskatningen må ses sammenhæng med den beskatning, man har på disse andre områder, og derfor kan det være meget, der, som hr. Thisted Knudsen sagde, taler for, at den behandles i forbindelse med en skattereform. Men på samme måde kan man sige, at ejendomsbeskatningen rører ved problemer som kommunesstruktur og byrdefordeling mellem stat og kommuner, og man kan i og for sig også sige, at der er en vis sammenhæng med vilkårene for boligudviklingen og boligpolitikken her i landet. Endelig kan man sige, at den har en ganske betydelig indflydelse på selve landbrugets stilling, og derfor hænger den også sammen med landbrugspolitikken.

Man kan argumentere frem og tilbage næsten i det uendelige på dette område, og samtlige ordførere har, så vidt jeg har kunnet lytte mig til det, sagt noget særdeleshed væsentligt om dette vanskelige problem. Liberalt centrum i almindelighed og jeg som ordfører er inde i dybtgående overvejelse med hensyn til hele ejendomsskatteproblemet, og netop fordi vi finder det så kompliceret og mener, at det er vigtigt at være fundamentet i sin standpunkttagen, vil jeg i dag over for den højtærede indenrigsminister hverken kunne sige ja eller nej til lovforslaget, men må indskrænke mig til at sige, at vi vil fortsætte med at overveje dette lovforslag, ligesom vi vil overveje hele